

13 Cur si spiritum quis retineat, singul-
tus deficiat? An quia refrigeratio est, quæ
singulum inducat:quam ob rem & qui tim-
ent, & qui algent, singuliant. Spiritus
verò retentus, partem corporis calfacit in-
teriorem. 14 Cur homines surdi è na-
ribus magna parte loqui consueverunt?
An quia pulmo eorum vitiatus est. Surdi-
tas enim detrimentum pulmonis est. Vox
itaque ferri expedite nõ potest: sed quem-
admodum qui spirandi laborant difficul-
tate, spiritum vniuersum suam ob imbecil-
litatem reddunt, sic vocem illi emit-
tunt. Nituntur itaque naribus, etiam dum
loquuntur, qua vox protrudens sese, so-
no per attritum rancido illo profertur.
Fit enim vt verba per nares affermentur,
cum pars nasi superior, quæ per palatum
foramina patent, causa est: resonant e-
nim tintinnabuli instar, ob claustri in-
ferioris angustiam. 15 Cur sternutamen-
tum solum non dormientibus, sed prope
dixerim, semper vigilantibus fiat? An
quia fieri sternutamentum non potest,
nisi à calore, qui partem eam commoueat,
qua effici solet: ex quo faciem Soli obii-
mus, cum sternuere placet. Dormientibus
autem calor intus circumobstitit. Quam
ob rem imæ dormientium partes calidior-
es redduntur, spiritusque abundat: quæ
quidem res causam habet, cur genitura
in somnis præ libidine profluat. Merito i-
gitur dormientes non sternutamus. Cum
enim calor secedat capitis, qui eius par-
tis humorem natus mouere aptus est, quo
in aera extenuato, sternutamentum e-
xultat, affectionem consequentem illam
obuenire non posse, consentaneum est.
Crëpitus tamen inferius, turgentisque supe-
rius dormientes magis, quam vigilantes,
extrudimus. Quod enim venter inflari in
somnia amplius solet, accidit vt eius inflati
humores loca sibi proxima adeant: eò
nanque vel à spiritu per quietem excito
compellitur. Retinere enim potius, quam
emittere potest, qui sopitus est: itaque in-
tus calorem contrahit. At qui spiritum re-
tinet, deorsum impellat necesse est, quip-
pe cum imum deferri spiritum præter
suam naturam sit. Vnde fit etiam vt perdiffi-
cile sit spiritum retinere. Quintiam cur
dormiamus, hæc eadem ratio est: cum e-
nim vigilia motus fit, qui membra sentien-
di officio accommodata magis cum vigi-
lamus exercet, constat somnum posse ac-
cedere, cum eadem illa mēbra quiescunt.

αδμής, μέλιστα εν τῇ ἐξηγησῶνται ἡμέτε, δὴλον

A ἢ γὰρ διὰ τὴν ἐὰν τις ἀπνευστῆζῃ. ἢ λυγρῶ
παύεται; ἢ διότι ἡ καρδία, ἐπὶ καταψύξεως γί-
νεται; (διὸ καὶ οἱ φοβούμενοι καὶ οἱ ῥιζοῦντες,
λύξοισι) κατεχρήμων δὲ τὸ πνῦμα, ἐκτε-
μαίνει τὸν ἐκτός τόπον; εἴη διὰ τὴν κω-
φοίαν τῆς μυκτικῆς διὰ ἐχρονται ὡς ὀπίτο-
πολύ; ἢ ὅτι οἱ πνῦμων ὄντι τούτοις πεποιη-
κός; τὸτο γὰρ ὅτι ἡ κωφοία, πλήρως τις τῆ
τόπου τῆ πνευμονικοῦ. ἐκ αὐτῆς ῥαδίας ἢ φωνῆ
B φέρεται, ἀλλ' ὡς περ τὸ πνῦμα τῆς πνευστιῶν-
των, ἢ ἀδμενηνῶν δι' ἀδυναμίας ἀπτόν, οὕτως
ἐκείνοις ἢ φωνῆ. βιάζεται αὐτὸ καὶ
διὰ τῆς μυκτικῆς. βεβαιοῦν δὲ τῆ πείθει,
ποιεῖ τὸν ἄρῳ. ἔστι γὰρ ἢ διὰ τῆς βίαν δι-
λεκτος γινώσκῃ, ὅταν τὸ αἶμα τῆς βίαν
εἰς τὸν οὐρανίσου, ἢ σωτέτεται, κοίλον
γῆνται. ὡς περ κώδων γὰρ ὑπὸ καὶ, τῶ κατώ-
θεν στενοῦ ὄντος. C ἐπὶ διὰ τὴν μόνον ὁ πῦμα
μὲν ἡμῖν καθεύδουσι οὐ γίνεται, ἀλλ' ὡς
εἰπεῖν ἀπύται ἐξηγησῶν; ἢ ὅτι οἱ κώ πῦμα
μὲν, γίνεται καὶ ἐπὶ θερμῶν πνός κινήσει-
τος τὸν τόπον τῆ τῶν ἀφ' οὗ γίνεται. διὸ καὶ
ἀναυτὸ προῶν περὶ τὸ ἥλιον ὅταν βουθόμε-
θα πῦμα. ὅτι καθευδῶντων ἡμῶν, ἀπ-
πέλειται τὸ θερμὸν ἐκτός. διὸ καὶ γίνετ) τῶ
κατώ θερμῶ τῆ καθευδῶντων, καὶ τὸ πνῦ-
μα πολὺ ἀπὸν ὄντι τῶ ἐξουεῖσθῃ ἡμῶν.
D εἰκότως αὐτὸ οὐ πῦμα μὲν. ἀπαλλαχθῆτος
γὰρ τῶ θερμῶ τῶ ἐκ τῆς κωφαίης, ὁ κινή-
πέφικε τὸ ἐπταῦδα ὑρῶν, (εἰ ἐξ αἰσθησῶν,
γίνεται ὁ πῦμα μὲν) καὶ τὸ συμβαῖον παύσει,
εἰκός μὴ γίνεται. ὅταν φοροῦσι δὲ μέλλον ἢ
πῦμα, καὶ ἐρῶνται καθευδῶντες ἢ ἐ-
ξηγησῶν, ὅτι ἐκθερμωμένη τῶ πῦμα τῶ
E κοιλίαν τόπου, ἐν τῶ ὑπῆρις μέλλον ἐπνευ-
ματῶντα συμβαίνει τῶ πῦμα αὐτῶ ὑρῶ-
πνευματῶντα ὅ, εἰς τῶ ἐγῆσται τῶ πῦμα ὀ-
ρεῖται. ἐπταῦδα γὰρ καὶ αὐα πῦμα τῶ πῦμα
τῶ ἐν τῶ ὑπῆρις γινώσκῃ πνῦμα μὲν, καθευ-
κώτερος γὰρ ὄντι, ἢ πῦμα κώτερος ὁ καθευ-
δων τῶ πνῦμα μὲν. διὸ καὶ συστέλει τὸ θερμὸν
ἐκτός. ὁ δὲ κατέχει τὸ πνῦμα, ὡς εἰ κατώ
F αὐτό. παρὰ φύσιν γὰρ ὄντι τῶ πνῦμα ἢ
κατώ φορεῖ. διὸ καὶ χαλεπὸν ὄντι κατέχειν τὸ
πνῦμα. τὸ αὐτὸ δ' ἀπὸν καὶ τῶ καθευδῶν
ἡμῖν ὄντι. ὡς γὰρ τῶ ἐξηγησῶν κινήσει,
ταύτης δ' ἐν τῶ ἀδμησῶν ἡμῶν γινώ-
σκῃ καὶ ἡρεμῶντων ἡμῶν, καθευδῶντων αὐ-
εἰπεῖ ὅ